Posłuchaj

()

Antyfony w wykonaniu mnichów z Kansas posłuchać tu:

Ant.
O Emmánuel, Rex et légifer noster, exspectátio géntium, et Salvátor eárum: veni ad salvándum nos, Dómine, Deus noster.

Ant.
O Emanuelu, Królu i prawodawco nasz, oczekiwanie narodów i Zbawicielu, przyjdź ku wybawieniu nas, Panie Boże nasz.

W antyfonach dokonał się postęp, gdyż od *O sapientia* – „O mądrości”, od jeszcze niewcielonej Mądrości Ojca, która jako Logos stwarzała świat do Emmanuela – Boga z nami. Chrystus nie jest tylko jakąś kosmiczną zmienną, ale „oczekiwaniem i Zbawicielem”, kimś konkretnym, który wcielił się konkretnie w pewnym czasie i pewnym miejscu. O ile stworzenie świata dokonało się niezależnie od nas, a utrzymywanie świata także dokonuje się ponad naszymi głowami, to nasze zbawienie nie dokonuje się bez naszego udziału.

„Bóg stworzył Cię bez Ciebie, ale nie zbawi Cię bez Ciebie”,

stwierdził św. Augustyn.

Kontekstem biblijnym powyższej antyfony jest Iz 7,14 (Biblia Wujka):

Przetóż da wam sam Pan znamię. Oto, panna pocznie i porodzi syna, i nazowią imię jego Emanuel.

Bóg kosmiczny staje się Bogiem konkretnym poprzez Wcielenie, które jest jeszcze większym cudem od stworzenia. Ale jedynie z wyżyn kosmiczności i Bóstwa Chrystusa jak Logosa można zrozumieć i docenić jego uniżenie i wygnanie od Ojca. Nie tylko Męka i Śmierć były uniżeniem, ale całe Jego ziemskie życie, skoro był Bogiem. My musimy, on nie musiał, bo jako Bóg miał całą pełnię i przychodzić do nas nie musiał.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related